

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-28-08

Druk nr 551
Warszawa, 20 maja 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Protokołu z 2003 r. do
Międzynarodowej konwencji
o utworzeniu Międzynarodowego
Funduszu Odszkodowań za Szkody
Spowodowane Zanieczyszczeniem
Olejami z 1992 r., sporządzonego
w Londynie dnia 16 maja 2003 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych, Minister Finansów i Minister Infrastruktury.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów

(-) Grzegorz Schetyna

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 maja 2003 roku został sporządzony w Londynie Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego Protokołu,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Prezes Rady Ministrów

USTAWA

z dnia

o ratyfikacji Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., sporządzonego w Londynie dnia 16 maja 2003 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., sporządzonego w Londynie dnia 16 maja 2003 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

- I. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem z 2003 roku do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. oraz wyjaśnienie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) ma obowiązek wspierania inicjatyw tych organizacji, zmierzających do kompleksowego uregulowania zagadnień odpowiedzialności i odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniami olejami.

System odszkodowawczy za szkody spowodowane zanieczyszczeniem ze statków olejami przewożonymi jako ładunek, jest uregulowany postanowieniami umów międzynarodowych wypracowanych pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (International Maritime Organization – IMO).

Podstawowe ramy prawne dla tego systemu zostały ustanowione na mocy Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami, sporządzonej w Brukseli dnia 29 listopada 1969 r. oraz w Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1971 r. Treść powyższych konwencji w zasadniczy sposób została zmieniona postanowieniami Protokołów z 1992 r. Również od tego czasu wyżej wymienione umowy międzynarodowe noszą następujące nazwy: Międzynarodowa konwencja, o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami z 1992 r. (Konwencja o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r.) oraz Międzynarodowa konwencja o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. (Konwencja o Funduszu z 1992 r.).

Konwencja o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. określa odpowiedzialność właściciela statku za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami. Właściciel nie będzie ponosił odpowiedzialności za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem, jeżeli udowodni, że szkoda:

- wynikała z aktów wojennych, działań zbrojnych, wojny domowej, powstań lub zjawisk natury, mających wyjątkowy, nieunikniony i nieodparty charakter albo
- została spowodowana w całości przez działanie lub zaniechanie osoby trzeciej z zamiarem wywołania szkody, albo
- została spowodowana w całości przez zaniedbanie lub inny szkodliwy akt jakiegokolwiek rządu albo innej władzy odpowiedzialnej za utrzymanie świateł lub innych pomocniczych środków nawigacyjnych w wykonywaniu tej funkcji.

Konwencja o Funduszu z 1992 r. stanowi uzupełnienie do Konwencji o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. i ustanawia system odszkodowawczy dla osób, które nie otrzymały pełnego i należytego odszkodowania na podstawie postanowień tej konwencji. Zgodnie z przepisami Konwencji o Funduszu z 1992 r. został ustanowiony „Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami”. Fundusz ten ma na celu: wypłatę odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniem w takiej wysokości, w jakiej ochrona przewidziana w Konwencji o odpowiedzialności cywilnej z 1992 r. jest niewystarczająca oraz zapewnienie skutecznej realizacji celów określonych w tej konwencji.

Zgodnie z artykułem 10 Konwencji o Funduszu z 1992 r., Fundusz ten jest finansowany przez roczne wkłady wnoszone przez jednostki, które w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, w danym roku kalendarzowym otrzymały olej kontrybucyjny (zdefiniowany w artykule 1 ust. 3 konwencji) w ilości przekraczającej łącznie 150.000 ton:

- w portach lub stacjach przeładunkowych na morzu, znajdujących się na terytorium tego państwa – przewieziony morzem do takich portów lub stacji przeładunkowych na morzu oraz

- w jakichkolwiek stacjach znajdujących się na terytorium tego Umawiającego się Państwa – przewieziony morzem i wyładowany w porcie lub stacji przeladunkowej na morzu państwa niebędącego Umawiającym się Państwem, z tym jednak, że na powyższej podstawie będzie się uwzględniać jedynie olej kontrybucyjny z pierwszego przyjęcia w Umawiającym się Państwie, po jego wyładowaniu w państwie niebędącym Umawiającym się Państwem.

Międzynarodowa Organizacja Morska przyjęła w 2003 r. Protokół do Międzynarodowej Konwencji w sprawie utworzenia międzynarodowego funduszu odszkodowań za szkody wynikające z zanieczyszczeń ropą naftową z 1992 r., zwany dalej Protokołem o Dodatkowym Funduszu, ponieważ poziom dostępnego odszkodowania z istniejącego międzynarodowego reżimu odszkodowań był nie zawsze wystarczający.

Protokół z 2003 r. ma na celu zapewnienie odpowiedniego, natychmiastowego i skutecznego odszkodowania dla osób, które poniosły szkodę wskutek wycieku ropy naftowej z tankowców. Protokół o dodatkowym funduszu odnosi się do jednego z poważniejszych braków w międzynarodowej regulacji prawnej w sprawie odpowiedzialności za zanieczyszczenia ropą naftową, przez znaczne podniesienie wysokości odszkodowań dostępnych w obecnym systemie międzynarodowym.

Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. ma zastosowanie wyłącznie do szkód spowodowanych zanieczyszczeniem, powstałych na terytorium Umawiającego się Państwa, łącznie z morzem terytorialnym. Stosuje się go również w wyłącznej strefie ekonomicznej Umawiającego się Państwa, utworzonej zgodnie z prawem międzynarodowym lub, jeśli Państwo nie utworzyło takiej strefy, to stosowany jest na obszarze bezpośrednio przyległym do morza terytorialnego, wyznaczonego zgodnie z prawem międzynarodowym i rozciągającym się nie dalej niż 200 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość morza terytorialnego. Protokół ma również zastosowanie do środków zapobiegawczych podjętych w celu zapobież-

nia takiej szkodzi lub jej zmniejszenia. W tym zakresie Protokół powieła unormowania obu konwencji z 1992 r.

Protokół rozszerza w znaczny sposób dostępność i możliwość otrzymania odszkodowania przez osoby, które doznały szkód w wyniku zanieczyszczeń olejami ze statków. Zgodnie z postanowieniami Protokołu dotychczasowy limit odszkodowawczy w zakresie każdego wypadku zostaje zwiększony do kwoty równej 750.000.000 jednostek Specjalnego Prawa Ciągnięcia (SDR).

Rozszerzony limit odszkodowawczy dotyczy również kosztów związanych z zastosowaniem środków mających na celu zapobieżenie skutkom zanieczyszczeń, co oznacza możliwość pokrycia kosztów takiego działania w znacznie szerszym zakresie niż dotychczas.

Protokół o Dodatkowym Funduszu przewiduje ustanowienie Międzynarodowego Dodatkowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami. Podobnie jak Fundusz z 1992 r. również Dodatkowy Fundusz (zgodnie z artykułem 10 Protokołu) jest finansowany przez roczne wkłady wnoszone przez jednostki, które w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa, w danym roku kalendarzowym otrzymały olej kontrybucyjny (zdefiniowany w artykule 1 ust. 3 Konwencji o Funduszu z 1992 r.) w ilości przekraczającej łącznie 150.000 ton:

- w portach lub stacjach przeładunkowych na morzu, znajdujących się na terytorium tego państwa – przewieziony morzem do takich portów lub stacji przeładunkowych na morzu oraz
- w jakichkolwiek stacjach znajdujących się na terytorium tego Umawiającego się Państwa – przewieziony morzem i wyładowany w porcie lub stacji przeładunkowej na morzu państwa niebędącego Umawiającym się Państwem, z tym jednak, że na powyższej podstawie będzie się uwzględniać jedynie olej kontrybucyjny z pierwszego przyjęcia w Umawiającym się Państwie, po jego wyładowaniu w państwie niebędącym Umawiającym się Państwem.

Protokół, w zakresie wkładów, przewiduje dodatkowe unormowanie w artykule 14. Przepis ten nakłada na Umawiające się Państwo obowiązek

uiszczania opłat na rzecz Dodatkowego Funduszu, w przypadku gdy w Umawiającym się Państwie nie istnieje podmiot zobowiązany do dokonywania wkładów (przy uwzględnieniu jednakże 1.000.000 ton – jako minimalnej ilości oleju sprowadzanego drogą morską w danym państwie).

Należy podkreślić, że po ratyfikacji Protokołu o Dodatkowym Funduszu Polska będzie w pełni beneficjentem rozszerzonego systemu odszkodowawczego. W przypadku katastrofy morskiej i związanego z tym zanieczyszczenia olejem terytorium Polski (wraz z morzem terytorialnym), a także polskiej strefy ekonomicznej polskie podmioty otrzymają możliwość ubiegania się o wyższe odszkodowanie za poniesione szkody.

Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. po uzyskaniu wymaganej ilości ratyfikacji wszedł w życie z dniem 3 marca 2005 r. Obecnie stronami Protokołu jest 21 państw, co stanowi 18,87% światowego tonażu brutto. Należy w tym miejscu podkreślić, że Protokół o Dodatkowym Funduszu ratyfikowało 14 państw będących członkiem Wspólnoty Europejskiej.

II. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Protokołu, wraz z określeniem źródeł finansowania

Ratyfikacja i wdrożenie do prawa polskiego postanowień Protokołu o Dodatkowym Funduszu znacznie poprawi bezpieczeństwo finansowe osób w Polsce, które doznały szkody w wyniku zanieczyszczenia spowodowanego wyciekiem oleju przewożonego jako ładunek. Opóźnienia w wypłacie odszkodowań mogą powstać w obecnym reżimie prawnym, nawet w przypadku, gdy koszt zdarzenia nie przekracza dopuszczalnych limitów. Taka sytuacja występuje, ponieważ pełna wypłata roszczenia nie może być dokonana do momentu ustalenia zakresu szkody oraz ostatecznego oszacowania kosztów zdarzenia. W zależności od zdarzenia morskiego ten proces może trwać od kilku miesięcy do kilku lat. Wdrożenie Protokołu z 2003 r. zapewni, że nawet w sytuacji dużego rozlewu, roszczenia o od-

szkodowanie będą wypłacane szybko i w pełni. Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał odszkodowanie, gdy roszczenie do Funduszu było dopuszczalne, a nie zostało wypłacone, ponieważ łączny koszt roszczenia przekracza limit ustalony przez Fundusz.

Jako skutek społeczny i gospodarczy należy wskazać rozszerzenie możliwości dochodzenia odszkodowania przez podmioty, które doznały szkód w wyniku zanieczyszczenia olejami na terytorium Polski łącznie z morzem terytorialnym i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej, a także zwiększenie dostępności środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z zastosowaniem środków zapobiegawczych podjętych w celu zapobieżenia szkodzi lub jej zmniejszenia.

Stosownie do postanowień artykułu 11 Protokołu opłaty na rzecz Dodatkowego Funduszu składają się z dwóch rodzajów wkładów:

- 1) wkłady na pokrycie kosztów administracyjnych Dodatkowego Funduszu,
- 2) wkłady na pokrycie roszczeń odszkodowawczych.

Przewiduje się, że koszty administracyjne Dodatkowego Funduszu będą niższe niż te, które ponosi Fundusz z 1992 r. (aktualnie wynoszą one ok. 4,8 mln euro rocznie). Szacuje się, że koszty administracyjne Dodatkowego Funduszu będą mieścić się w granicach sumy określonej kwotą 300 000 euro rocznie. Kwota ta może jednak wzrosnąć, o ile Dodatkowy Fundusz zostanie zaangażowany w realizację spraw związanych z odszkodowaniami za wypadek morski, w wyniku, którego nastąpiło zanieczyszczenie na szeroką skalę.

Znacznie trudniej jest oszacować wysokość opłat, które Polska będzie uiszczać w przypadku dochodzenia, przed Dodatkowym Funduszem, roszczeń odszkodowawczych przez osoby, które poniosły szkody w wyniku wypadku. Maksymalna kwota, jaką Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał za szkody spowodowane przez poszczególne wypadki to 546.000.000 jednostek SDR (ok. 655 000 000 euro) – po uwzględnieniu kwoty 203.000.000 jednostek SDR przewidzianej w ramach Funduszu z 1992 r. Z oczywistych względów nie jest jednakże możliwa do przewi-

dzenia ilość i zakres szkód związanych z wypadkami morskimi, jakie mogą wydarzyć się w przyszłości, w wyniku których Dodatkowy Fundusz będzie realizował roszczenia odszkodowawcze. Wypadki o wyjątkowo poważnym charakterze występują jednak bardzo rzadko, a dodatkowe opłaty na pokrycie roszczeń odszkodowawczych w odniesieniu do poważniejszych wypadków są rozkładane zwykle na raty, których okres spłat wynosi dwa lub więcej lat.

Biorąc pod uwagę dotychczasową ilość państw, które ratyfikowały Protokół oraz mając na względzie artykuł 18 Protokołu, który ogranicza proporcjonalnie wysokość największych opłat dokonywanych ze strony poszczególnych państw na rzecz Dodatkowego Funduszu, szacuje się, że wysokość wpłat Polski w tym zakresie będzie wynosić ok. 0,028% całości opłat dokonanych przez wszystkie państwa na Dodatkowy Fundusz.

Skutki prawne będą związane z koniecznością zmian w przepisach kodeksu morskiego.

Postanowienia Protokołu dotyczą zagadnień uregulowanych w tytule VII, Dziale III, rozdziale 3 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.). Rozdział 3 ustawy Kodeks morski reguluje sprawy związane z dochodzeniem roszczeń z Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami. W tym zakresie przepisy Protokołu mają charakter uzupełniający wobec treści omawianych przepisów Kodeksu morskiego.

W celu wykonania Protokołu powinny zostać zmienione art. 279 i art. 280 Kodeksu morskiego, w celu uwzględnienia w tych przepisach faktu utworzenia Międzynarodowego Dodatkowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami oraz związanych z tym obowiązków uiszczania wkładów przez podmioty krajowe i Skarb Państwa na rzecz tego Dodatkowego Funduszu.

Zgodnie z art. 280 § 2 Kodeksu morskiego – „Każdy, kto otrzymuje z zagranicy lub jakiegokolwiek miejsca położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską stosownie do postanowień § 1, obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do

spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, dane o ilościach oleju otrzymanego w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego. § 3 Minister właściwy do spraw finansów publicznych składa Międzynarodowemu Funduszowi corocznie sprawozdanie o ilości przewiezionego drogą morską oleju”.

Zakres regulacji artykułów 7 i 8 Protokołu o Dodatkowym Funduszu jest częściowo zbieżny z postanowieniami rozporządzenia Rady (WE) nr 44/201 z dnia 22 grudnia 2000 r., w sprawie jurysdykcji i uznawania oraz wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. WE L 12 z 16.01.2001). Zgodnie z wspomnianym wyżej rozporządzeniem Wspólnota Europejska dysponuje wyłączną kompetencją do zawierania umów z państwami trzecimi w zakresie uregulowanym postanowieniami Artykułów 7 i 8 Protokołu – powództwa o odszkodowanie wniesione wobec Dodatkowego Funduszu oraz orzeczenia sądowe wydane przeciwko Dodatkowemu Funduszowi. Państwa członkowskie utrzymują swoją kompetencję w odniesieniu do kwestii objętych tym Protokołem, które nie dotyczą prawa wspólnotowego.

Protokół w sprawie utworzenia Dodatkowego Funduszu nie przewiduje możliwości przystąpienia do niego innych podmiotów niż państwa, niemożliwym jest więc by Wspólnota stała się jego stroną. Biorąc pod uwagę powyższe oraz linię orzeczniczą Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, państwa członkowskie utraciły uprawnienie do zaciągania zobowiązań wobec państw trzecich w zakresie kompetencji wyłącznej Wspólnoty.

Cele Protokołu w zakresie zapewnienia, że wystarczające, natychmiastowe i skuteczne odszkodowanie zostanie wypłacone osobom, które ucierpiały w skutek wycieku oleju przewożonego przez tankowce, są zbieżne z celami Wspólnoty w tym zakresie. W związku z powyższym, aby nie zamykać państwom członkowskim Wspólnoty Europejskiej drogi do ratyfikacji Protokołu, Rada dnia 2 marca 2004 r. przyjęła decyzję 2004/246/WE (Dz. Urz. UE L 78 z 16.03.2004) upoważniającą państwa członkowskie do podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia do przedmiotowego Protokołu, w interesie Wspólnoty Europejskiej, w możliwie jak najkrótszym czasie.

Zgodnie z artykułem 3 przytoczonej wyżej decyzji Rady oraz w związku z artykułem 19 ust. 4 Protokołu państwa członkowskie informują Sekretarza Generalnego IMO, że nastąpiło podpisanie, ratyfikacja bądź przystąpienie do Protokołu zgodnie z decyzją Rady.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie Protokołu będą ponosić importerzy oleju kontrybucyjnego drogą morską lub/oraz Skarb Państwa.

Podmiotami prawa krajowego, których będzie dotyczyć Protokół to importerzy oleju zdefiniowanego w przepisach Protokołu jako „olej kontrybucyjny” oraz Skarb Państwa.

Stosownie do postanowień artykułu 10 Protokołu osoba otrzymująca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską, w ilości 150.000 ton lub więcej uiszcza wkłady na rzecz Dodatkowego Funduszu. Natomiast zgodnie z artykułem 14 Protokołu wkłady na rzecz Dodatkowego Funduszu będą uzależnione od ilości oleju kontrybucyjnego sprowadzanego przez importerów drogą morską na terytorium Polski, a także oleju wyładowanego w portach polskich a następnie przetransportowanego do odbiorcy w państwie niebędącym stroną Protokołu o Dodatkowym Funduszu. W przypadku, gdy importowana ilość oleju kontrybucyjnego nie przekroczy 1.000.000 ton w danym roku kalendarzowym, wówczas Skarb Państwa będzie musiał przyjąć zobowiązanie wpłacania wkładów w zakresie różnicy między 1.000.000 ton, a ilością oleju faktycznie sprowadzonego przez importerów, na których ciąży obowiązek wpłaty wkładów. Obowiązek uiszczania wkładów w zakresie różnicy między minimalną importowaną ilością oleju kontrybucyjnego a ilością faktycznie sprowadzaną będzie leżał w kompetencjach ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Należy w tym miejscu podkreślić, że w 2006 r. zostało sprowadzone w Polsce 481.379 ton oleju kontrybucyjnego, należy zatem przypuszczać, że za 2007 r., w przypadku ratyfikacji Protokołu o dodatkowym funduszu budżet państwa będzie zobowiązany do uiszczenia wkładu za około 581.621 ton oleju kontrybucyjnego. W projekcie ustawy budżetowej na rok 2008 zostało zagwarantowane na ten cel 30 000,00 zł.

W zakresie wpływu na sektor publiczny mogą wystąpić potencjalne administracyjne koszty związane ze składaniem rocznych raportów dotyczących ilości odebranego w Polsce oleju, drogą morską, które muszą być składane do dyrektora dodatkowego funduszu. Należy jednak podkreślić, że te informacje są już przekazywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do Funduszu, który jest administrowany przez ten sam Sekretariat i Dyrektora, co Dodatkowy Fundusz, zatem w praktyce nie będzie w tym zakresie dodatkowego obciążenia.

Obowiązki związane z zapewnieniem funkcjonowania systemu odszkodowawczego, na mocy Protokołu z 2003 r. powinny pozostać przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, z uwagi na fakt posiadania przez służby celne, podlegające takiemu ministrowi, informacji o podmiotach i ilości sprowadzonego oleju kontrybucyjnego. Konsekwencją takiego rozwiązania powinno być także powierzenie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zagwarantowania wypełniania obowiązków związanych z opłatami na rzecz obu Funduszy, wnoszonymi przez odbiorców oleju kontrybucyjnego, przez podmioty sprowadzające olej kontrybucyjny, jak to jest obecnie w przypadku Funduszu (art. 280 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski: § 2 Każdy, kto otrzymuje z zagranicy lub jakiegokolwiek miejsca położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej olej przewieziony drogą morską (...), obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, dane o ilościach oleju otrzymanego w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego. § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych składa Międzynarodowemu Funduszowi corocznie sprawozdanie o ilości przewiezionego drogą morską oleju.).

Zgodnie z artykułem 20 Protokołu z 2003 r. przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji Morskiej, należy również przekazać dane dotyczące ilości oleju kontrybucyjnego otrzymanego na terytorium państwa w poprzednim roku kalendarzowym. Obowiązek zebrania takich informacji znajduje się w gestii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozszerzony limit odszkodowawczy, jaki przewidują postanowienia Protokołu, będzie dotyczyć osób fizycznych i prawnych, które poniosły szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami ze statku. W takim przypadku osoby takie będą mogły liczyć na odszkodowanie pokrywające ich straty w znacznie większym wymiarze, niż na podstawie dotychczasowych przepisów regulujących te kwestie.

Ratyfikacja Protokołu o Dodatkowym Funduszu poprawi bezpieczeństwo finansowe osób / instytucji, które doznały szkody w wyniku rozlewu oleju przewożonego jako ładunek.

Jednym z celów przedmiotowego Protokołu jest usprawnienie istniejącego systemu odszkodowawczego. Należy także rozważyć ewentualne propozycje takich zmian w polskim prawie, które udoskonaliłyby system uzyskiwania wiarygodnych informacji o ilości oleju kontrybucyjnego sprowadzonego na terytorium Polski (zarówno w zakresie Funduszu z 1992 r. jak i Dodatkowego Funduszu).

W jeszcze szerszym pojęciu niniejszy Protokół dotyczy wszystkich, którym nie jest obojętny stan środowiska naturalnego. Reżim odpowiedzialności wprowadzony w omawianej konwencji wpłynie, bowiem na poprawę jakości środowiska oraz zwiększy bezpieczeństwo ekologiczne.

- III. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.

Zgodnie z artykułem 19 ust. 2 Protokołu – „Państwa mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się niniejszym Protokołem poprzez:

- a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub
- b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia następującego przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie, lub
- c) przystąpienie.”.

W związku z niepodpisaniem Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej Konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za

Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. przez Rzeczpospolitą Polską w terminie określonym w art. 19 ust. 1 Protokołu, związane się nim możliwe jest przez przystąpienie, zgodnie z art. 19 ust. 2 lit. c. Na mocy art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), do przystąpienia stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące ratyfikacji lub zatwierdzenia.

Przedmiotowy Protokół wypełnia przesłanki określone w art. 89 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym jest zasadne, stosownie do przepisów art. 12 ust. 1 i 2 w związku z art. 17 ustawy o umowach międzynarodowych, związane Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, w trybie określonym w art. 89 i art. 90 Konstytucji RP.

Wykaz państw, które podpisały Protokół z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.

Łącznie 5 państw.

1. Królestwo Danii
2. Irlandia
3. Republika Francuska
4. Republika Słowenii
5. Królestwo Hiszpanii

Wykaz państw, które są stronami Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.

Łącznie 21 państw.

Stan na 15 stycznia 2008 roku.

1. Barbados
2. Królestwo Belgii
3. Republika Chorwacji
4. Królestwo Danii
5. Republika Finlandii
6. Republika Francuska
7. Republika Federalna Niemiec
8. Republika Grecka
9. Irlandia
10. Republika Włoska
11. Japonia
12. Republika Litewska
13. Republika Łotewska
14. Królestwo Niderlandów
15. Królestwo Norwegii
16. Republika Portugalska
17. Królestwo Hiszpanii
18. Królestwo Szwecji
19. Republika Słowenii

20. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

21. Republika Węgierska¹⁾

03/06zb

¹⁾ z mocą od dnia 31 marca 2008 roku

PROTOKÓŁ Z 2003 r.
DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI O UTWORZENIU
MIĘDZYNARODOWEGO FUNDUSZU ODSZKODOWAŃ ZA SZKODY
SPOWODOWANE ZANIECZYSZCZENIEM OLEJAMI Z 1992 r.

UMAWIAJĄCE SIĘ PAŃSTWA NINIEJSZEGO PROTOKOŁU,

MAJĄC NA UWADZE Międzynarodową konwencję o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami z 1992 roku (zwaną dalej „Konwencją o odpowiedzialności z 1992 r.”),

UWZGLĘDNIAJĄC Międzynarodową konwencję o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 roku (zwaną dalej „Konwencją o Funduszu z 1992 r.”),

STWIERDZAJĄC duże znaczenie utrzymania skuteczności międzynarodowego systemu odpowiedzialności i odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami,

PODKREŚLAJĄC, że całkowita wysokość odszkodowania dostępnego na podstawie Konwencji o Funduszu z 1992 r. może być niewystarczająca dla potrzeb odszkodowawczych, w określonych warunkach, w niektórych Umawiających się Państwach tej Konwencji,

UZNAJĄC, że znaczna ilość Umawiających się Państw Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. i Konwencji o Funduszu z 1992 r. traktuje jako pilną konieczność spowodowania dostępności środków finansowych dla celów odszkodowawczych, przez ustanowienie uzupełniających unormowań prawnych, do których państwa mogą przystąpić zgodnie ze swoją wolą,

WYRAŻAJĄC PRZEKONANIE, że takie uzupełniające unormowania prawne powinny dążyć do zapewnienia, aby ofiary szkód spowodowanych zanieczyszczeniem olejami otrzymały pełne odszkodowanie za straty lub szkody oraz powinny niwelować trudności dotyczące ofiary w przypadkach, gdy istnieje ryzyko, iż wysokość

odszkodowania dostępnego na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. i Konwencji o Funduszu z 1992 r. nie będzie wystarczająca do zaspokojenia w pełni roszczeń odszkodowawczych, i gdy w związku z powyższym Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r. zdecydował tymczasowo, iż zostanie opłacona jedynie część roszczenia o odszkodowanie,

UZNAJĄC, że przyjęcie powyższych unormowań prawnych będzie możliwe jedynie dla Umawiających się Państw Konwencji o Funduszu 1992 r.

uzgodniły, co następuje:

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszego Protokołu:

1. „*Konwencja o odpowiedzialności z 1992 r.*” oznacza Międzynarodową konwencję o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami z 1992 r.
2. „*Konwencja o Funduszu z 1992 r.*” oznacza Międzynarodową konwencję o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r.
3. „*Fundusz z 1992 r.*” oznacza Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., ustanowiony na podstawie Konwencji o Funduszu z 1992 r.
4. „*Umawiające się Państwo*” oznacza Państwo będące Stroną niniejszego Protokołu, o ile nie postanowiono inaczej.
5. W przypadku, gdy postanowienia Konwencji o Funduszu z 1992 r. są stosowane poprzez odniesienie do niniejszego Protokołu, określenie „*Fundusz*” w tej Konwencji oznacza „*Dodatkowy Fundusz*”, o ile nie postanowiono inaczej.

6. „Statek”, „Osoba”, „Właściciel”, „Olej”, „Szkoda spowodowana zanieczyszczeniem”, „Środki zapobiegawcze” oraz „Wypadek” mają takie samo znaczenie jak w artykule 1 Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r.
7. „Olej Kontrybucyjny”, „Jednostka obliczeniowa”, „Tona”, „Gwarant” oraz „Stacja przeładunkowa na morzu” mają takie samo znaczenie jak w artykule 1 Konwencji o Funduszu z 1992 r., o ile nie postanowiono inaczej.
8. „Ustalone roszczenie” oznacza roszczenie, które zostało uznane przez Fundusz z 1992 r. lub które zostało zaakceptowane jako dopuszczalne przez orzeczenie właściwego sądu, wiążące na podstawie Konwencji o Funduszu z 1992r. i nie podlegające zwyczajnym środkom zaskarżenia i które byłoby w pełni zaspokojone, jeśli limit ustalony w artykule 4 ustęp 4 Konwencji o Funduszu z 1992r. nie miałby zastosowania do tego wypadku.
9. „Zgromadzenie” oznacza Zgromadzenie Międzynarodowego Dodatkowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 2003 r., o ile nie postanowiono inaczej.
10. „Organizacja” oznacza Międzynarodową Organizację Morską.
11. „Sekretarz Generalny” oznacza Sekretarza Generalnego Organizacji.

Artykuł 2

1. Niniejszym tworzy się międzynarodowy dodatkowy fundusz odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami, pod nazwą „Międzynarodowy Dodatkowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 2003 r.” (zwany dalej „Dodatkowym Funduszem”).
2. Dodatkowy Fundusz uznany będzie w każdym Umawiającym się Państwie za osobę prawną, mającą na podstawie ustawodawstwa tego państwa zdolność do nabywania praw i zaciągania zobowiązań oraz występowania jako strona w postępowaniu prawnym przed sądami tego państwa. Każde Umawiające się Państwo uzna Dyrektora Dodatkowego Funduszu za prawnego przedstawiciela Dodatkowego Funduszu.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół ma zastosowanie wyłącznie:

- (a) do szkód spowodowanych zanieczyszczeniem, powstałych:
- (i) na terytorium Umawiającego się Państwa, łącznie z morzem terytorialnym,
 - (ii) w wyłącznej strefie ekonomicznej Umawiającego się Państwa utworzonej zgodnie z prawem międzynarodowym lub jeśli Umawiające się Państwo nie utworzyło takiej strefy, na obszarze bezpośrednio przyległym do morza terytorialnego tego Państwa wyznaczonego przez to Państwo zgodnie z prawem międzynarodowym i rozciągającym się nie dalej niż 200 mil morskich od linii podstawowej, od której mierzona jest szerokość morza terytorialnego;
- (b) do środków zapobiegawczych podjętych w celu zapobieżenia takiej szkodzi lub jej zmniejszenia, niezależnie od miejsca podjęcia takich środków.

Dodatkowe Odszkodowanie

Artykuł 4

1. Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał odszkodowanie każdej osobie, która poniosła szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem, jeżeli taka osoba nie może otrzymać pełnego i należytego odszkodowania za ustalone roszczenie wynikające z takiej szkody na podstawie Konwencji o Funduszu z 1992 r., ponieważ całkowita wysokość szkody przekracza, lub istnieje ryzyko, iż przekroczy mający zastosowanie limit odszkodowania ustanowiony w artykule 4 ustęp 4 Konwencji o Funduszu z 1992 r. w odniesieniu do każdego wypadku.

2.

- (a) Łączna kwota odszkodowania, wypłacana przez Dodatkowy Fundusz na podstawie tego artykułu będzie ograniczona w odniesieniu do każdego wypadku, w ten sposób, że łączna suma takiej wysokości wraz z kwotą odszkodowania wypłacaną w rzeczywistości na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. i Konwencji o Funduszu z 1992 r. w zakresie stosowania niniejszego Protokołu nie może przekroczyć 750 milionów jednostek obliczeniowych;
- (b) suma 750 milionów jednostek obliczeniowych, o których mowa w ustępie 2 litera (a) jest przeliczana na walutę krajową na podstawie wartości tej waluty w odniesieniu do Specjalnego Prawa Ciągnięcia w dacie określonej przez

Zgromadzenie Funduszu z 1992 r. dla przeliczenia maksymalnej kwoty płatnej na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. oraz Konwencji o Funduszu z 1992 r.

3. Jeżeli kwota ustalonych roszczeń w stosunku do Dodatkowego Funduszu przekracza łączną kwotę odszkodowania płatnego na podstawie ustępu 2, to dostępna kwota powinna być rozdzielona w taki sposób, aby proporcja pomiędzy każdym ustalonym roszczeniem a kwotą odszkodowania rzeczywiście otrzymanego przez poszkodowanego na podstawie niniejszego Protokołu była taka sama dla wszystkich poszkodowanych.

4. Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał odszkodowanie w odniesieniu do ustalonych roszczeń określonych w artykule 1 ustęp 8, i tylko w zakresie takich roszczeń.

Artykuł 5

Dodatkowy Fundusz będzie wypłacał odszkodowanie wtedy, gdy Zgromadzenie Funduszu 1992 r. uznało, iż łączna kwota ustalonych roszczeń przekracza lub, gdy istnieje ryzyko, iż przekroczy wysokość odszkodowania na podstawie artykułu 4 ustęp 4 Konwencji o Funduszu z 1992 r., oraz gdy w następstwie tego Zgromadzenie Funduszu 1992 r. zdecydowało wstępnie lub ostatecznie, iż płatności będą dokonywane jedynie proporcjonalnie w odniesieniu do każdego ustalonego roszczenia. Zgromadzenie Dodatkowego Funduszu zdecyduje wówczas czy i w jakim zakresie Dodatkowy Fundusz dokona płatności w sposób proporcjonalny do jakiegokolwiek ustalonego roszczenia niezaspokojonego na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. i Konwencji o Funduszu z 1992 r.

Artykuł 6

1. Z zastrzeżeniem artykułu 15 ustęp 2 i 3, prawa do odszkodowania od Dodatkowego Funduszu przedawniają się jedynie w przypadku, gdy przedawniły się one wobec Funduszu z 1992 r. na podstawie artykułu 6 Konwencji o Funduszu z 1992 r.

2. Roszczenie skierowane wobec Funduszu z 1992 r. będzie uważane za roszczenie skierowane przez tego samego dochodzącego wobec Dodatkowego Funduszu.

Artykuł 7

1. Postanowienia artykułu 7 ustęp 1, 2, 4, 5 oraz 6 Konwencji o Funduszu z 1992 r. mają zastosowanie do powództw o odszkodowanie wniesionych wobec Dodatkowego Funduszu zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 niniejszego Protokołu.

2. W przypadku, gdy powództwo o odszkodowanie za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem zostało wniesione przed sąd właściwy na podstawie artykułu IX Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. wobec właściciela statku lub jego gwaranta, sąd taki posiada wyłączną właściwość jurysdykcyjną w zakresie powództwa o odszkodowanie skierowanego wobec Dodatkowego Funduszu na podstawie postanowień artykułu 4 niniejszego Protokołu w odniesieniu do tej samej szkody. Jednak w przypadku, gdy powództwo o odszkodowanie za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r. zostało wniesione przed sąd Umawiającego się Państwa do Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r., lecz Państwa niebędącego stroną niniejszego Protokołu, jakiegokolwiek powództwo przeciwko Dodatkowemu Funduszowi na podstawie artykułu 4 niniejszego Protokołu powinno być, stosownie do wyboru powoda, wniesione albo przed sąd państwa, w którym Dodatkowy Fundusz ma swoją siedzibę główną lub przed jakiegokolwiek sąd Umawiającego się Państwa do niniejszego Protokołu, właściwy na podstawie artykułu IX Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r.

3. Mimo treści ustępu 1, w przypadku, gdy powództwo o odszkodowanie za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem przeciwko Funduszowi z 1992 r. zostało wniesione przed sąd w Umawiającym się Państwie do Konwencji o Funduszu z 1992 r., lecz niebędącym stroną niniejszego Protokołu, jakiegokolwiek związane z tym powództwo przeciwko Dodatkowemu Funduszowi powinno być, stosownie do wyboru powoda, wniesione przed sąd państwa, w którym Dodatkowy Fundusz ma swoją siedzibę główną lub przed jakiegokolwiek sąd Umawiającego się Państwa, właściwy na podstawie ustępu 1.

Artykuł 8

1. Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek decyzji dotyczącej podziału, o którym mowa w artykule 4, ustęp 3 niniejszego Protokołu, każde orzeczenie wydane przeciwko Dodatkowemu Funduszowi przez sąd posiadający jurysdykcję zgodnie z artykułem 7 niniejszego Protokołu, w przypadku, gdy stanie się ono wykonalne w państwie wydania i nie podlega w tym państwie zwyczajnym procedurom odwoławczym, będzie uznane i

wykonalne w każdym Umawiającym się Państwie na tych samych warunkach, jak te, które zostały ustanowione w artykule X Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r.

2. Umawiające się Państwo może stosować inne przepisy dla uznania i wykonania orzeczeń, pod warunkiem, że w ich następstwie zapewnione jest, iż orzeczenia są uznane i wykonane przynajmniej w takim samym zakresie jak na podstawie ustępu 1.

Artykuł 9

1. Dodatkowy Fundusz, w zakresie każdej wysokości odszkodowania za szkody spowodowane zanieczyszczeniem, wypłacanej przez Dodatkowy Fundusz zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 niniejszego Protokołu, nabywa przez subrogację prawa, które osobie otrzymującej takie odszkodowanie przysługiwałyby przeciwko właścicielowi lub jego gwarantowi na podstawie Konwencji o odpowiedzialności z 1992 r.

2. Dodatkowy Fundusz nabywa przez subrogację prawa, które osobie otrzymującej odszkodowanie od Dodatkowego Funduszu mogłyby przysługiwać na podstawie Konwencji o Funduszu z 1992 r. przeciwko Funduszowi z 1992 r.

3. Żadne z postanowień niniejszego Protokołu nie pogarsza jakiegokolwiek prawa do regresu lub subrogacji Dodatkowego Funduszu przeciwko osobom innym niż te, o których mowa w poprzednich ustępach. W żadnym przypadku prawo Dodatkowego Funduszu wobec takiej osoby nie będzie mniej korzystne niż prawo ubezpieczyciela osoby, która otrzymała wypłatę z tytułu odszkodowania.

4. Bez uszczerbku dla wszelkich innych praw subrogacji lub regresu, które mogą zaistnieć w stosunku do Dodatkowego Funduszu, Umawiające się Państwo lub jego organ, które wypłaciły odszkodowanie za szkody spowodowane zanieczyszczeniem zgodnie z przepisami prawa krajowego, nabywają przez subrogację prawa, które przysługiwałyby na podstawie niniejszego Protokołu osobie, wobec której zostało wypłacone odszkodowanie.

Wkłady

Artykuł 10

1. Roczne wkłady do Dodatkowego Funduszu w odniesieniu do każdego Umawiającego się Państwa dokonywane będą przez każdą osobę, która w roku

kalendaryzowym określonym w artykule 11 ustęp 2 litera (a) lub (b) otrzymała olej kontrybucyjny w ilości przekraczającej łącznie 150.000 ton:

- (a) w portach lub stacjach przeładunkowych na morzu, znajdujących się na terytorium tego państwa - przewieziony morzem do takich portów lub stacji przeładunkowych na morzu; oraz
- (b) w jakichkolwiek stacjach znajdujących się na terytorium tego Umawiającego się Państwa - przewieziony morzem i wyladowany w porcie lub stacji przeładunkowej na morzu państwa niebędącego Umawiającym się Państwem, z tym jednak że na podstawie niniejszej litery uwzględniać się będzie jedynie olej kontrybucyjny z pierwszego przyjęcia w Umawiającym się Państwie, po jego wyladowaniu w państwie niebędącym Umawiającym się Państwem.

2. Postanowienia artykułu 10 ustęp 2 Konwencji o Funduszu z 1992 r. mają zastosowanie w zakresie dokonywania wkładów na Dodatkowy Fundusz.

Artykuł 11

1. W celu ustalenia kwoty należnych rocznych wkładów oraz biorąc pod uwagę potrzebę utrzymania wystarczających płynnych funduszy, Zgromadzenie dokona wyceny szacunkowej w formie budżetu na każdy rok kalendarzowy:

(a) wydatków:

- (i) kosztów i wydatków administracyjnych Dodatkowego Funduszu w danym roku i ewentualnego deficytu z tytułu operacji dokonanych w latach poprzednich,
- (ii) płatności, jakie będą dokonane przez Dodatkowy Fundusz w danym roku dla zaspokojenia roszczeń wobec Dodatkowego Funduszu na podstawie artykułu 4, łącznie ze spłatą pożyczek zaciągniętych poprzednio przez Dodatkowy Fundusz na zaspokojenie takich roszczeń;

(b) dochodów:

- (i) dodatkowych funduszy uzyskanych z operacji dokonanych w latach poprzednich, ze wszystkimi odsetkami włącznie,

- (ii) wkładów rocznych, jeśli wymaga tego zrównoważenie budżetu,
- (iii) jakichkolwiek innych wpływów.

2. Zgromadzenie zadecyduje o ogólnej wysokości wnoszonych wkładów. Na podstawie tej decyzji w stosunku do każdego Umawiającego się Państwa Dyrektor Dodatkowego Funduszu obliczy dla każdej osoby, o której mowa w artykule 10, kwotę jej rocznego wkładu:

- (a) jeśli chodzi o wkład w celu pokrycia płatności określonych w ustępie 1 (i) litery (a), na podstawie stałej stawki za każdą tonę oleju kontrybucyjnego otrzymanego w danym państwie przez taką osobę w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego; oraz
- (b) jeśli chodzi o wkład w celu pokrycia płatności określonych w ustępie 1 (i) litera (b) niniejszego artykułu, na podstawie stałej stawki za każdą tonę oleju kontrybucyjnego otrzymanego przez taką osobę w ciągu roku poprzedzającego rok, w którym powstał dany wypadek, jeśli państwo było w chwili wypadku Umawiającym się Państwem do niniejszego Protokołu.

3. Stawki, o których mowa w ustępie 2, ustalane będą w drodze podzielenia potrzebnej globalnej kwoty wkładów przez globalną ilość oleju kontrybucyjnego otrzymanego w danym roku we wszystkich Umawiających się Państwach.

4. Roczny wkład będzie wymagalny w dniu ustalonym w Przepisach Wewnętrznych Dodatkowego Funduszu. Zgromadzenie może zdecydować o innej dacie płatności.

5. Zgromadzenie może zdecydować, zgodnie z warunkami wymienionymi w Przepisach Finansowych Dodatkowego Funduszu, o dokonywaniu przelewów pomiędzy funduszami otrzymanymi na podstawie ustępu 2 litera (a) i funduszami otrzymanymi na podstawie ustępu 2 litera (b).

Artykuł 12

1. Postanowienia artykułu 13 Konwencji o Funduszu z 1992 r. mają zastosowanie w zakresie wkładów do Dodatkowego Funduszu.

2. Umawiające się Państwo może przejąć na siebie obowiązek dokonywania wkładów do Dodatkowego Funduszu zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 14 Konwencji o Funduszu z 1992 r.

Artykuł 13

1. Umawiające się Państwa przekazują Dyrektorowi Dodatkowego Funduszu dane o odbiorach oleju zgodnie z artykułem 15 Konwencji o Funduszu z 1992 r., pod tym jednakże warunkiem, że przekazywanie informacji dokonane Dyrektorowi Funduszowi z 1992 r. na podstawie artykułu 15 ustęp 2 Konwencji o Funduszu z 1992 r. będzie uważane za dokonane również na podstawie niniejszego Protokołu.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo nie wypełnia swoich zobowiązań związanych z przedstawieniem danych określonych w ustępie 1, co powoduje straty finansowe Dodatkowego Funduszu, to Umawiające się Państwo będzie zobowiązane do pokrycia takiej straty na rzecz Dodatkowego Funduszu. Zgromadzenie, zgodnie z zaleceniami Dyrektora Dodatkowego Funduszu zdecyduje, czy Umawiające się Państwo powinno zapłacić powyższe odszkodowanie.

Artykuł 14

1. Mimo treści artykułu 10, dla celów niniejszego Protokołu za minimalny odbiór będzie uznawana ilość 1 miliona ton oleju kontrybucyjnego w każdym Umawiającym się Państwie.

2. W przypadku, gdy łączna ilość oleju kontrybucyjnego otrzymanego w Umawiającym się Państwie jest mniejsza niż 1 milion ton, Umawiające się Państwo przejmuje obowiązki, do których jest zobowiązana na podstawie niniejszego Protokołu każda osoba, która byłaby zobowiązana do dokonywania wkładów do Dodatkowego Funduszu w zakresie ilości oleju otrzymanego na terytorium tego Państwa, o ile nie istnieje osoba zobowiązana ze względu na łączną ilość otrzymanego oleju.

Artykuł 15

1. Jeżeli w Umawiającym się Państwie żadna osoba nie spełnia warunków artykułu 10, niniejsze Umawiające się Państwo zawiadamia o tym, na potrzeby niniejszego Protokołu, Dyrektora Dodatkowego Funduszu.

2. Żadne odszkodowanie nie będzie wypłacone przez Dodatkowy Fundusz za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniem na terytorium Umawiającego się Państwa, na jego morzu terytorialnym, w wyłącznej strefie ekonomicznej lub obszarze wyznaczonym zgodnie z artykułem 3 litera (a)(ii) niniejszego Protokołu w odniesieniu do wypadku lub do środków zapobiegawczych, niezależnie od miejsca ich podjęcia w celu zapobieżenia takiej szkodzie lub jej zmniejszeniu, zanim nie zostały spełnione obowiązki przekazania Dyrektorowi Dodatkowego Funduszu danych zgodnie z artykułem 13 ustęp 1 oraz zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do tego Umawiającego się Państwa, dla wszystkich lat przed wystąpieniem tego wypadku. Zgromadzenie określi w przepisach wewnętrznych okoliczności, na podstawie, których Umawiające się Państwo będzie uznane za niewypełniające swoich obowiązków.

3. W przypadku, gdy odszkodowanie zostało tymczasowo wstrzymane zgodnie z ustępem 2, odszkodowanie będzie wstrzymane na stałe w odniesieniu do tego wypadku, jeżeli obowiązki przekazania danych Dyrektorowi Dodatkowego Funduszu na podstawie artykułu 13 ustęp 1 oraz zgodnie z ustępem 1 tego artykułu, nie zostały spełnione w ciągu jednego roku po tym, gdy Dyrektor Dodatkowego Funduszu powiadomił Umawiające się Państwo o nie dostarczeniu przez te państwo wymaganych danych.

4. Jakikolwiek płatności wkładów wymaganych na rzecz Dodatkowego Funduszu będą potrącane z odszkodowania należnemu dłużnikowi lub agentom dłużnika.

Organizacja i administracja

Artykuł 16

1. Dodatkowy Fundusz posiada Zgromadzenie i Sekretariat kierowany przez Dyrektora.

2. Artykuły 17 do 20 oraz 28 do 33 Konwencji o Funduszu z 1992 r. mają zastosowanie do Zgromadzenia, Sekretariatu i Dyrektora Dodatkowego Funduszu.

3. Artykuł 34 Konwencji o Funduszu z 1992 r. ma zastosowanie do Dodatkowego Funduszu.

Artykuł 17

1. Sekretariat Funduszu z 1992 r., kierowany przez Dyrektora Funduszu z 1992 r. może również funkcjonować jako Sekretariat oraz jako Dyrektor Dodatkowego Funduszu.

2. W przypadku, gdy zgodnie z ustępem 1, Sekretariat i Dyrektor Funduszu z 1992 r. wykonują funkcję Sekretariatu i Dyrektora Dodatkowego Funduszu, Dodatkowy Fundusz jest reprezentowany w przypadkach konfliktu interesów między Funduszem z 1992 r. i Dodatkowym Funduszem, przez Przewodniczącego Zgromadzenia.

3. Dyrektor Dodatkowego Funduszu oraz pracownicy i eksperci mianowani przez Dyrektora Dodatkowego Funduszu, sprawujący swoje obowiązki na podstawie niniejszego Protokołu i Konwencji o Funduszu z 1992 r., nie będą uważani jako naruszający postanowienia artykułu 30 Konwencji o Funduszu z 1992 r. zastosowanej poprzez artykuł 16 ustęp 2 niniejszego Protokołu, jeżeli wypełniają swoje obowiązki zgodnie z tym artykułem.

4. Zgromadzenie nie będzie dążyło do podejmowania decyzji, które nie dają się pogodzić z decyzjami podejmowanymi przez Zgromadzenie Funduszu z 1992 r. W przypadku powstania różnic stanowisk w zakresie wspólnych spraw administracyjnych, Zgromadzenie będzie próbowało osiągnąć porozumienie ze Zgromadzeniem Funduszu z 1992 r., w duchu wzajemnej współpracy oraz mając na uwadze wspólne cele obu organizacji.

5. Dodatkowy Fundusz będzie zwracał Funduszowi z 1992 r. wszystkie koszty i wydatki wynikające z usług administracyjnych wykonanych przez Fundusz z 1992 r. w imieniu Dodatkowego Funduszu.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

1. Z zastrzeżeniem ustępu 4, łączna kwota rocznych wkładów wnoszonych z tytułu ilości oleju kontrybucyjnego otrzymanego przez Umawiające się Państwo w trakcie roku

kalendarzowego nie może przekraczać 20% całkowitej kwoty rocznych wkładów zgodnie z niniejszym Protokołem, w odniesieniu do tego roku kalendarzowego.

2. Jeżeli stosowanie postanowień artykułu 11 ustęp 2 i 3 spowoduje, że łączna kwota wkładów wnoszonych przez płatników w jednym Umawiającym się Państwie w danym roku kalendarzowym przekracza 20% całkowitej kwoty wkładów, to wkłady wnoszone przez wszystkich płatników w danym państwie będą zmniejszone pro rata, tak aby ich łączne wkłady równe były 20% całkowitej kwoty wkładów do Dodatkowego Funduszu, w odniesieniu do tego roku.

3. Jeżeli wkłady wnoszone przez osoby w Umawiającym się Państwie zostaną zmniejszone zgodnie z ustępem 2, wkłady wnoszone przez osoby we wszystkich innych Umawiających się Państwach zostaną zwiększone pro rata, tak aby całkowita kwota wkładów wnoszonych przez wszystkie osoby zobowiązane do wnoszenia wkładów do Dodatkowego Funduszu w danym roku kalendarzowym zrównała się z całkowitą kwotą wkładów ustaloną przez Zgromadzenie.

4. Postanowienia ustępów od 1 do 3 obowiązują do czasu, gdy całkowita ilość oleju kontrybucyjnego otrzymanego w roku kalendarzowym we wszystkich Umawiających się Państwach, łącznie z ilością, o której mowa w artykule 14 ustęp 1, osiągnie 1000000000 ton lub upłynie 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Postanowienia końcowe

Artykuł 19

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Niniejszy Protokół będzie otwarty do podpisu w Londynie od dnia 31 lipca 2003 r. do dnia 30 lipca 2004 r.

2. Państwa mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się niniejszym Protokołem poprzez:

- (a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub
- (b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia następującego przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie; lub
- (c) przystąpienie.

3. Jedynie Umawiające się Państwa do Konwencji o Funduszu z 1992 r. mogą stać się Umawiającymi się Państwami do niniejszego Protokołu.

4. Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie następuje przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu odpowiedniego dokumentu.

Artykuł 20

Informacja o oleju kontrybucyjnym

Przed wejściem w życie niniejszego Protokołu w stosunku do Państwa, Państwo to przy podpisywaniu niniejszego Protokołu zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 litera (a) lub składając dokument, o którym mowa w artykule 19 ustęp 4, a następnie corocznie w terminie ustalonym przez Sekretarza Generalnego, poda mu nazwę i adres każdej osoby, która w odniesieniu do tego państwa będzie odpowiedzialna za wnoszenie wkładu na rzecz Dodatkowego Funduszu zgodnie z artykułem 10, a także dane dotyczące ilości oleju kontrybucyjnego otrzymanego przez każdą taką osobę na terytorium tego Państwa w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego.

Artykuł 21

Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym zostaną spełnione następujące warunki:

- (a) co najmniej osiem Państw podpisało Protokół bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub złożyło Sekretarzowi Generalnemu dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia; oraz
- (b) Sekretarz Generalny otrzymał informację od Dyrektora Funduszu z 1992 r., że osoby, które byłyby zobowiązane do wnoszenia wkładów na podstawie artykułu 10 otrzymały w poprzednim roku kalendarzowym łącznie co najmniej 450 milionów ton oleju kontrybucyjnego, włączając w to ilość, o której mowa w artykule 14 ustęp 1.
2. W stosunku do każdego państwa, które podpisuje niniejszy Protokół bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub które ratyfikuje, przyjmuje zatwierdza lub przystępuje do niniejszego Protokołu, po spełnieniu warunków wejścia w życie zgodnie z ustępem 1, Protokół wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez to Państwo odpowiedniego dokumentu.
3. Mimo postanowień ustępów 1 i 2, niniejszy Protokół nie wejdzie w życie w odniesieniu do jakiegokolwiek Państwa, zanim Konwencja o Funduszu z 1992 r. nie wejdzie w życie wobec tego państwa.

Artykuł 22

Pierwsza sesja Zgromadzenia

Pierwszą sesję Zgromadzenia zwoła Sekretarz Generalny. Sesja ta odbędzie się po wejściu w życie niniejszego Protokołu tak szybko, jak to możliwe, lecz nie później niż trzydzieści dni po takim wejściu w życie.

Artykuł 23

Rewizja i poprawki

1. Organizacja może zwołać konferencję w celu rewizji lub wprowadzenia poprawek do niniejszego Protokołu.

2. Organizacja zwoła Konferencję Umawiających się Państw w celu rewizji lub wprowadzenia poprawek do niniejszego Protokołu na żądanie co najmniej jednej trzeciej wszystkich Umawiających się Państw.

Artykuł 24

Zmiana limitów odszkodowań

1. Na żądanie co najmniej jednej czwartej Umawiających się Państw, każda propozycja zmian limitów kwot odszkodowania ustanowionych w artykule 4 ustęp 2 litera (a), zostanie przekazana przez Sekretarza Generalnego wszystkim członkom Organizacji oraz wszystkim Umawiającym się Państwom.

2. Każdą propozycję zgłoszoną i rozpowszechnioną w sposób wyżej przedstawiony przedkłada się Komitetowi Prawnemu Organizacji w celu rozpatrzenia, przynajmniej sześć miesięcy od daty jej rozpowszechnienia.

3. Wszystkie Umawiające się Państwa do niniejszego Protokołu, niezależnie od ich członkostwa w Organizacji, będą miały prawo uczestniczenia w pracach Komitetu Prawnego związanych z rozpatrzeniem i przyjęciem zmian.

4. Zmiany są przyjmowane większością dwóch trzecich głosów Umawiających się Państw, których przedstawiciele byli obecni i oddali głos podczas obrad Komitetu Prawnego, poszerzonego zgodnie z postanowieniami ustępu 3 pod warunkiem, że co najmniej połowa Umawiających się Państw jest obecna podczas głosowania.

5. Przy rozpatrywaniu propozycji zmian limitów Komitet Prawny weźmie pod uwagę wnioski z wypadków, a zwłaszcza wielkość szkód przez nie spowodowanych oraz stopę inflacji.

6.

(a) Zmiana limitów na podstawie niniejszego artykułu nie może być rozpatrywana przed datą wejścia w życie niniejszego Protokołu ani przed upływem trzech lat od daty wejścia w życie poprzedniej zmiany dokonanej zgodnie z niniejszym artykułem;

(b) limit nie może być zwiększony do wysokości przekraczającej kwotę odpowiadającą limitowi określonemu w niniejszym Protokole, zwiększonemu o sześć procent

rocznie, liczonemu na zasadach procentu składanego od daty otwarcia niniejszego Protokołu do podpisania, do daty wejścia w życie decyzji Komitetu Prawnego;

(c) limit nie może być zwiększony do wysokości przekraczającej kwotę odpowiadającą limitowi określonymu w niniejszym Protokole, pomnożonemu przez trzy.

7. Każda zmiana wprowadzona zgodnie z ustępem 4 zostanie przekazana przez Organizację wszystkim Umawiającym się Państwom. Zmiana będzie uważana za przyjętą po upływie dwunastu miesięcy od daty poinformowania, chyba że w tym czasie, nie mniej niż jedna czwarta Państw, które były Umawiającymi się Państwami w czasie przyjęcia zmiany przez Komitet Prawny, przekaze Organizacji informację o nieprzyjęciu zmiany. W takim wypadku zmiana zostaje odrzucona i nie wywołuje żadnych skutków.

8. Zmiana, którą uznano za przyjętą zgodnie z ustępem 7, wchodzi w życie po upływie dwunastu miesięcy od jej przyjęcia.

9. Każde Umawiające się Państwo będzie związane zmianą, chyba że wypowie niniejszy Protokół zgodnie z artykułem 26 ustęp 1 i 2, co najmniej na sześć miesięcy przed wejściem w życie zmiany. Takie wypowiedzenie nabiera mocy z chwilą wejścia w życie zmiany.

10. W przypadku, gdy zmiana została przyjęta przez Komitet Prawny, ale dwunastomiesięczny okres wymagany dla jej przyjęcia jeszcze nie upłynął, państwo, które w tym okresie staje się Umawiającym się Państwem, jest związane tą zmianą, jeżeli wejdzie ona w życie. Państwo, które staje się Umawiającym się Państwem po upływie tego okresu, jest związane zmianą, która została przyjęta zgodnie z ustępem 7. W przypadkach, o których mowa w niniejszym ustępie, Państwo będzie związane zmianą z chwilą wejścia jej w życie lub z chwilą wejścia w życie niniejszego Protokołu w stosunku do tego państwa, jeżeli następuje to później.

Artykuł 25

Protokoły do Konwencji o Funduszu z 1992r.

1. W przypadku, gdy limity ustanowione w Konwencji o Funduszu z 1992 r. zostały zwiększone także przez niniejszy Protokół, limit ustanowiony w artykule 4 ustęp 2 litera (a) może zostać zwiększony o taką samą wysokość w drodze procedury ustalonej w

artykule 24. W takich przypadkach nie mają zastosowania postanowienia artykułu 24 ustęp 6.

2. W przypadku, gdy została zastosowana procedura, o której mowa w ustępie 1, każda kolejna zmiana limitu ustanowionego w artykule 4 ustęp 2 przez zastosowanie procedury w artykule 24, będzie obliczona dla celów artykułu 24 ustęp 6 litera (b) i litera (c), na podstawie nowego limitu zwiększonego zgodnie z ustępem 1.

Artykuł 26

Wypowiedzenie

1. Niniejszy Protokół może być wypowiedziany przez każde Umawiające się Państwo, w każdym czasie po dacie jego wejścia w życie w stosunku do tego Państwa.

2. Wypowiedzenie nastąpi przez złożenie odpowiedniego dokumentu Sekretarzowi Generalnemu.

3. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie dwunastu miesięcy od daty złożenia Sekretarzowi Generalnemu lub po upływie innego dłuższego okresu określonego w dokumencie wypowiedzenia.

4. Wypowiedzenie Konwencji o Funduszu z 1992 r. uważane będzie za wypowiedzenie niniejszego Protokołu. Wypowiedzenie takie nabiera mocy z tą samą datą co wypowiedzenie Protokołu z 1992 r. w sprawie zmiany Konwencji o Funduszu z 1971 r. zgodnie z artykułem 34 tego Protokołu.

5. Mimo wypowiedzenia niniejszego Protokołu przez Umawiające się Państwo zgodnie z niniejszym artykułem, wszelkie postanowienia niniejszego Protokołu dotyczące obowiązków wnoszenia wkładów na rzecz Dodatkowego Funduszu nadal mają zastosowanie w odniesieniu do wypadku, o którym mowa w artykule 11 ustęp 2 litera (b) oraz zaistniałego przed wejściem w życie wypowiedzenia.

Artykuł 27

Nadzwyczajne sesje Zgromadzenia

1. Każde Umawiające się Państwo może w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty złożenia dokumentu wypowiedzenia zażądać od Dyrektora Dodatkowego Funduszu

zwołania nadzwyczajnej sesji Zgromadzenia, jeśli uzna, że w wyniku wypowiedzenia wzrośnie poważnie wysokość wkładów dla pozostałych Umawiających się Państw. Dyrektor Dodatkowego Funduszu zwołuje sesję Zgromadzenia nie później niż w ciągu sześćdziesięciu dni od otrzymania wniosku.

2. Jeżeli Dyrektor Dodatkowego Funduszu uzna, że w wyniku wypowiedzenia wzrośnie poważnie wysokość wkładów dla pozostałych Umawiających się Państw, może on z własnej inicjatywy w ciągu sześćdziesięciu dni od złożenia dokumentu wypowiedzenia zwołać nadzwyczajną sesję Zgromadzenia.

3. Jeżeli Zgromadzenie na nadzwyczajnej sesji zwołanej zgodnie z ustępem 1 lub 2 uzna, że wypowiedzenie spowoduje dla pozostałych Umawiających się Państw poważny wzrost wysokości wkładów, każde takie Państwo może, nie później niż w ciągu stu dwudziestu dni przed datą, w której takie wypowiedzenie nabierze mocy, wypowiedzieć również niniejszy Protokół ze skutkiem od tej samej daty.

Artykuł 28

Wygaśnięcie

1. Niniejszy Protokół utraci moc w dniu, w którym liczba Umawiających się Państw spadnie poniżej siedmiu lub łączna ilość oleju kontrybucyjnego otrzymanego w pozostałych Umawiających się Państwach, włączając w to ilość, o której mowa w artykule 14 ustęp 1, spada poniżej 350 milionów ton, w zależności od tego co nastąpi wcześniej.

2. Państwa, które będą związane niniejszym Protokołem przed utratą przez niego mocy, powinny umożliwić Dodatkowemu Funduszowi wykonywanie jego funkcji określonych w artykule 29 niniejszego Protokołu i jedynie w tym zakresie pozostaną związane niniejszym Protokołem.

Artykuł 29

Likwidacja Funduszu

1. 1. Niezależnie od utraty mocy przez niniejszy Protokół, Dodatkowy Fundusz:
 - (a) wypełnia swoje zobowiązania w związku z każdym wypadkiem powstałym przed wygaśnięciem Protokołu;

- (b) jest uprawniony do wykonania swoich uprawnień dotyczących wkładów w takiej wysokości, jaka jest niezbędna do wypełnienia zobowiązań na podstawie ustępu 1 litery (a), włączając w to koszty administracyjne Dodatkowego Funduszu niezbędne do tego celu.
- 2. Zgromadzenie podejmuje wszelkie niezbędne działania związane z likwidacją Dodatkowego Funduszu, łącznie ze sprawiedliwym rozdzieleniem pozostałych aktywów pomiędzy osoby, które dokonały wkładów na rzecz Dodatkowego Funduszu.
- 3. Dla celów niniejszego artykułu Dodatkowy Fundusz jest osobą prawną.

Artykuł 30

Depozytariusz

- 1. Niniejszy Protokół i wszelkie zmiany przyjęte zgodnie z artykułem 24 zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu.
- 2. Sekretarz Generalny:
 - (a) zawiadamia wszystkie Państwa, które podpisały lub przystąpiły do niniejszego Protokołu, o:
 - (i) każdym nowym podpisaniu lub złożeniu dokumentu wraz z podaniem daty jego podpisania lub złożenia,
 - (ii) dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu;
 - (iii) każdej propozycji zmiany limitów odszkodowań przedstawionej zgodnie z artykułem 24 ustęp 1,
 - (iv) każdej zmianie, która została przyjęta zgodnie z artykułem 24 ustęp 4,
 - (v) każdej zmianie uważanej za przyjętą zgodnie z artykułem 24 ustęp 7 wraz z podaniem daty, od której ta zmiana nabiera mocy zgodnie z ustępami 8 i 9 niniejszego artykułu,
 - (vi) każdym złożeniu dokumentu wypowiedzenia niniejszego Protokołu oraz o dacie jego złożenia i dacie, od której wypowiedzenie nabiera mocy,

(vii) każdym powiadomieniu zgodnie z każdym artykułem niniejszego Protokołu;

(b) przekazuje uwierzytelnione kopie niniejszego Protokołu wszystkim Państwom-Sygnatariuszom oraz wszystkim Państwom, które przystąpiły do Protokołu.

3. Z chwilą wejścia w życie niniejszego Protokołu jego tekst zostanie przekazany przez Sekretarza Generalnego do Sekretariatu Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i ogłoszenia zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 31

Języki

Niniejszy Protokół został sporządzony w jednym egzemplarzu w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

SPORZĄDZONO W LONDYNIE w dniu 16 maja 2003 roku.

NIŻEJ PODPISANI, będący odpowiednio upoważnieni dla tego celu ich przez właściwe rządy.

ZA ZGODNOŚĆ TŁUMACZENIA Z ORYGINAŁEM

Marek Chmielewski
Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Morskiego
Ministerstwo Infrastruktury

03/04zb

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD *382* /08/DP/jk

Warszawa, dnia *25* lutego 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

- 1) projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., sporządzonego w Londynie dnia 16 maja 2003 r. roku, do ratyfikacji (nr pisma RM-111-33-08)
- 2) projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu z 2003 r. do Międzynarodowej konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami z 1992 r., sporządzonego w Londynie dnia 16 maja 2003 r. (nr pisma RM-10-28-08)

wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

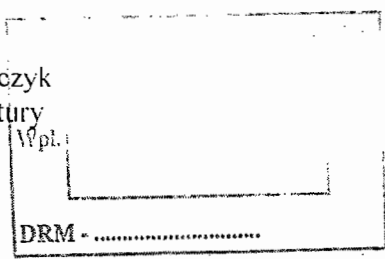
W związku z przedłożonymi projektami (pisma nr RM-111-33-08 oraz RM-10-28-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedstawione projekty: uchwały oraz ustawy są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Radosław Sikorski
Minister Spraw Zagranicznych

Pan Cezary Grabarczyk
Minister Infrastruktury

2008 -02- 2 6